

2.adventná nedeľa 2012, CZ Košice – Terasa, Mgr. Katarína Tomčíková

Téma: **Kráľovstvo Božie prichádza**

Kázeň: Izaiáš 12,6

M: Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť. Amen.

Bratia a sestry!

Adventná zvesť nám pripomína príchod Pána Ježiša. Vieme, že Kristus už raz prišiel a sľúbil, že príde znova. Vo svojom čakaní na druhý príchod Pána Ježiša sme podobní učeníkom. Ježiš im hovoril: „Kráľovstvo Božie je medzi vami.“ Izaiášovo proroctvo znie podobným tónom. „Uprostred teba je veľký, Svätý Izraela.“ Ten, ktorého príchod čakáš, je už tu. Ako je možné, že ho nevidíme? Odpoveď je v našom texte: „ Veľký, Svätý Izraela.“ Boh je veľký a svätý. Naša ľudská povaha je už raz taká, že skôr vidíme a pozorujeme malé veci než tie veľké. Je to tým, že malé veci sa nás dotýkajú skôr a bezprostredne. Boh je veľký, má ohromnú moc a silu. On sám rozhoduje o všetkom s konečnou platnosťou i právomocou. Ani náš ľudský život nie je vyňatý z Jeho právomoci. Pán Boh rozhoduje i o nás. To je však niečo tak veľkého, že nie sme v stave to všetko pochopiť. Písmo nám o Bohu hovorí, že Jeho veľkosť nemôžeme úplne pochopiť. To však neznamená, že by sme nemohli v Neho veriť, keď nedokážeme rozumom obsiahnuť Jeho veľkosť. Máme Písmo sväté a v ňom je uložené Božie posolstvo, nám ľuďom. V Písme, ak ho čítame sa môžeme o Božom posolstve dozvedieť všetko, čo potrebujeme o Božej veľkosti vedieť. Z Písma poznávame, že Boh je väčší ako všetci mocní tohto sveta.

Často počúvame či hovoríme s obavami o tom, že ten či onen štát sa vyzbrojuje tak či onak, s obavami pozeráme na rôzne tragické udalosti, a rozmyšľame aké nebezpečenstvo môže z toho pre nás vzniknúť. Všetky obavy sa rozplynú, keď si uvedomíme, že je tu ešte niekto iný, než „ mocní!“, či „zlý tohto sveta“ a že Ten, niekto iný má moc, že dokáže svojich verných ochrániť, nedovolí pokúšať nad možnosť. Stačí len- poslušne dodržiavať Jeho prikázania.

Boh je veľký a svätý. Oddelený od všetkého stvoreného. Tiež preto zostáva nám- ľuďom neznámi, aj keď je uprostred nás. V dnešnej dobe sme už zvyknutí posudzovať všetko vedeckými metódami. Vedci dokážu skúmať všetko rozličnými, pre mnohých z nás veľmi zložitými mechanizmami a postupmi. Skúma sa všetko na zemi i mimo nej. Ale ani tou najdokonalejšou kozmickou sondou- Boha zatiaľ neobjavili. Veda môže objavovať len to čo Boh stvoril, nie Jeho samého. Boh ostáva oddelený od všetkého čo stvoril, preto nie je možné Ho objaviť. O takejto skúsenosti čítame už v Starej zmluve- v Žalmoch: Keď som sa to snažil pochopiť, zdalo sa mi to trápením, kým som nevošiel do Božích svätýň a nepochopil som ich koniec. /Ž73,16-17/. Pán Ježiš nám hovorí: Skúmate Písma, lebo si myslíte, že večný život máte v nich, a tie vydávajú svedectvo o mne./Jn5, 39/a ďalej pokračuje: Ale nechcete prísť ku mne, aby ste mali život./40v./ Tu vidíme nielen márne svojvoľné ľudské úsilie objaviť Boha, ale tiež predsa, ako je možné Bohu porozumieť. V Písme je všetko, čo potrebujeme vedieť o Božej veľkosti i svätosti. V slove Božom, ktoré je pre nás prameňom a vzácnym pokladom. Pokladom, ktorý nemá byť uložený ako zakopaná hrivna, ani ako ozdoba našej knižnice, ale ako poklad z ktorého môžeme stále i dnes prijať nové a dobré veci užitočné pre náš všedný každodenný život. Život, ktorý nás stavia pred radostné i smutné udalosti. V každú jednu chvíľu je ten Svätý Izraelský pripravený, aby nám dal radu a pomoc. Je Svätý Izraelský, Ten, s ktorým Jákob zápasil v modlitbách. Aj nám dáva možnosť, aby sme k Nemu prichádzali vo svojich modlitbách v každý čas. Tak ako o tom i spievame v našich piesňach: Nepoznám sladšie potešenie nad modlitbu a spev Pane, aké to duši uľahčenie, keď Ti vyliť môže žiale, to dáva silu v slabosti, upokojí v dňoch úzkostí.

V našom texte je však výzva: Výskaj a plesaj, obyvateľka Siona. Ako je možné pokrikovať a spievať Bohu žalmy, keď si uvedomíme, že Boh je Svätý a nado všetko vyvýšený? Rozmýšľajme: aký sme neistí, keď máme prehovoriť o odborných otázkach v prítomnosti človeka o ktorom vieme, že toho vie omnoho viac ako my, že je vzdelanejší. Aký sme nervózni, máme trému, myslíme na to, aby sme neboli zahanbení. Tým viac musíme byť zdržanlivejší pred Bohom, ktorý vie viac než všetci vzdelaní a múdri ľudia spolu. Veriaci človek si to uvedomuje, ale náš text nás vyzýva k niečomu inému: Výskaj a plesaj, mohli by sme povedať: krič od radosti. Je to možné? Viete, keby nás text vyzýval: Utíš sa pred Bohom- tomu by sme rozumeli, aj by sme to zvládli. Ved' čo iného by sme mali- pred veľkým svätým Izraela- ako stíchnuť. Byť ticho, hoc On nás vyzýva, aby sme nemlčali. Práve to ON koná. No, nemá to byť hocijaká vrava- ale : Spievajte Hospodinovi žalmy, lebo vykonal divné veci.

Martin Luther raz o tomto premýšľal, keď si pripravoval kázeň. Mal pred sebou príkaz: vesel'te sa trasením. Ako je to možné? Ved' keď sa človek raduje, teší, býva kľudný a šťastný. Ak sa však trasie bázňou, kde je tam veselost'? Jeho malý syn sa pri ňom hral a neustále si niečo spieval. Nevedel, že tým otca vyrušuje pri práci. Konečne to Luther nevydržal a oboril sa na syna, aby bol ticho. Dieťa samozrejme na chvíľu stíchlo, ale po chvíli si tichučko spievalo zas a stále po očku sledovalo otca, akoby chcelo povedať- je to tak dobre tak môžem?, neruším? Náhle Luther vstal a usmieval sa. Už to má, čo jeho rozum nevedel pochopiť. To malé dieťa mu to ukázalo- tak máme mať Pána Boha pred očami stále s radosťou a bázňou.

Áno, tak milí bratia a sestry, tak môžeme Bohu výskať a pokrikovať a spievať, aj keď On je Svätý a máme pred ním zvrchovanú úctu- bázeň a niekedy aj strach. Ale ten strach nikdy nesmie potlačiť vedomie o tom, že Boh je náš Otec. Je oddelený od všetkého stvorenia, je nado všetko vyvýšený, ale predsa len mu na nás záleží a stará sa o nás. V jednej piesni spievame: Keby Pán Boh nebol s nami povedz teraz, Boží ľud- Pán Boh keby nebol s nami, museli by sme zhnúť, ved' sme len stádočko malé, ktorému sa ľudia stále protivili oddávna a v poslednom verši: Bud' Bohu česť! On nás chránil, keď jak z osídla vtáča, tak z nepriateľskej nástrahy unikla duša naša. Sieť padla, a sme slobodní! Chráň nás tak, Pane, deň po dni, Tvorca neba i zeme /266/.

Keby nás Pán Boh nemal rád nestvoril by pre nás zem, to všetko by neučinil. To všetko. I tam v Betleheme, v svätej noci, keď poslal svetu Syna Pána Ježiša Krista. Áno, ten Svätý Izraelský prišiel v Ježišovi Kristovi, aby hľadal a spasil čo by zahynulo. Vari je teda možné sa pred takýmto Bohom len triasť? Sme podobní chlapčekovi z príbehu- Pán Boh síce na nás nekričí, ale keď pozorne počúvame jeho slovo, to prvé čo počujeme je obvinenie z hriechu. Z Božieho slova poznávame aký je rozdiel medzi Bohom a nami. Vieme, že Boh je Svätý, nado všetko vyvýšený, bezúhonný- bez hriechu, zatiaľ čo my sme obyčajnou súčasťou stvorenia. V jednotlivých oboroch aj vo vzdelaní, vlastnostiach môžeme vynikať nad iných ľudí, ale aj iní môžu vynikať v inom nad nami. Pred Bohom sa však nemáme čím chváliť. A hneď sme, a i sami sa pristihneme pri tom- ako málo sme ochotní Boha poslúchať- a to je hriech. Ak pomyslíme na toto, nemôžeme sa ubrániť strachu. Ale strach je len jedno slovo. Po ňom nasleduje ďalšie. Poznanie Božej lásky zjavenej v Ježišovi Kristovi. Keď si uvedomím veľkosť Božej lásky, že Boh svojho Syna dal, aby každý kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život, potom ten začiatkový strach je vystriedaný úctou a láskou. Potom preniknutie neskonanou vďačnosťou môžeme spievať- výskať, pokrikovať.

Keď uvidíme po dlhej dobe priateľa, ktorý nám prináša dobrú správu, neubránime sa výkriku radosti, aj keď sa možno nachádzame vo vážnej situácii. Podobne sa neubránime, aby sme Bohu nespievali radosť na chválu a možno i dosť nahlas, keď pochopíme veľkosť Jeho lásky k nám. Tak to prežil prorok a preto nás vyzýva: Výskaj a plesaj, aby bolo počuť tvoj hlas veľmi ďaleko, pretože uprostred teba je Svätý Izraela. Nemusíš sa ho báť. Prichádza, aby ti odpustil tvoj hriech, aby ťa prijal za svoj ľud, za svojich synov, dcéry. Výskaj a plesaj, vzdávaj Bohu česť hlasno i viditeľnými skutkami lásky k ľuďom. Nestavaj na obdiv seba, ale vzdávaj hlasno

Bohu česť. Nech to počujú i vidia i iní, aby si aspoň niektorých z nich strhol svojou radosťou a aby tiež vzdávali Bohu česť, ak to bude Jeho vôľa.

Brat a sestra- výskaj a plesaj, vzdávaj Bohu česť, každý, tak ako to vieš, ale úprimne a celým srdcom. Nehanbi sa za svoju vieru v Boha, ale vyznaj ju, kde je to potrebné. Svätý Izraela je uprostred teba, aby ťa posilňoval a viedol. Amen.